

255

UCHWAŁA Nr 223 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 października 1981 r.

w sprawie zapewnienia sprawnej pracy transportu kolejowego, drogowego i lotniczego w warunkach zimowych.

W celu zapewnienia sprawnej pracy transportu kolejowego, drogowego i lotniczego w warunkach zimowych oraz ustalenia zasad współdziałania państwowych jednostek organizacyjnych z zarządami kolei państwowych, dróg publicznych i lotnisk komunikacyjnych oraz z przedsiębiorstwami (zakładami) użyteczności publicznej przy odśnieżaniu i zwalczaniu gołoledzi w zimie — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Roboty przy odśnieżaniu linii kolejowych, dróg i lotnisk oraz zwalczaniu śliskości zimowej, jak również przy dowozie związanych z tym materiałów, urządzeń i ludzi, zwane dalej „robotami zimowymi”, należy prowadzić na podstawie planów dostosowanych do przyznaných na ten cel środków finansowych oraz dysponowanych środków technicznych własnych i uzyskiwanych na podstawie przepisów uchwały.

2. Plany, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać w pierwszej kolejności potrzeby zapewnienia ruchu na liniach kolejowych, drogach i lotniskach o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej.

§ 2. 1. W realizacji planów, o których mowa w § 1, oraz planów robót zimowych na drogach zarządzanych przez Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska współdziałają ministrowie resortów gospodarczych i wojewodowie.

2. W toku współdziałania:

1) ministrowie resortów gospodarczych zapewnią:

- a) udział sił i środków technicznych, podległych jednostek organizacyjnych w udzielaniu pomocy przy robotach zimowych,
- b) wykonanie w trybie pilnym zadań oraz dostaw maszyn, sprzętu i materiałów, niezbędnych do zapewnienia sprawnej pracy transportu kolejowego, drogowego i lotniczego;

2) wojewodowie:

- a) spowodują sporządzanie przez podległe im jednostki organizacyjne corocznie w terminie do dnia 30 września, na podstawie zapotrzebowań zgłoszonych w terminie do dnia 1 września każdego roku przez dyrekcje okręgowe dróg publicznych, dyrekcje rejonowe kolei państwowych i dyrekcje portów lotniczych oraz przedsiębiorstwa (zakłady) użyteczności publicznej prowadzące roboty zimowe, wykazów państwowych jednostek organizacyjnych ze wskazaniem:
 - liczby pojazdów samochodowych i sprzętu, które jednostki zobowiązane są dostarczyć do robót zimowych,
 - liczby pracowników do udzielenia pomocy dyrekcjom rejonowym kolei państwowych oraz przedsiębiorstwom (zakładom) użyteczności publicznej prowadzącym roboty zimowe podczas intensywnych lub ciągłych opadów śnieżnych i zapewnią niezwłoczne doreczenie tych wykazów poszczególnym jednostkom zgłaszającym zapotrze-

bowania, wydając jednocześnie państwowym jednostkom organizacyjnym nakazy dostarczenia pojazdów samochodowych i sprzętu oraz pracowników do ich obsługi; w celu zapewnienia wysokiej dyspozycyjności przydzielonych sił i środków do udzielania pomocy należy typować przede wszystkim zakłady pracy o ruchu ciągłym lub pracy wielozmianowej, z uwzględnieniem praktycznych możliwości poszczególnych zakładów do udzielania tej pomocy,

b) zobowiążą przedsiębiorstwa (zakłady) dysponujące dzwigniami samochodowymi do kierowania ich do usuwania zatorów drogowych na wezwanie zarządów dróg, przedsiębiorstw (zakładów) użyteczności publicznej prowadzących roboty zimowe lub jednostek Milicji Obywatelskiej,

c) spowodują opracowanie planów odśnieżania dróg o istotnym znaczeniu dla gmin i miast, nie objętych planem zimowego utrzymania, szczególnie dróg stanowiących dojazdy do punktów skupu, zaopatrzenia ludności i szkół, zapewniając równocześnie realizację tych planów przez naczelników gmin i miast, z udziałem zakładów pracy oraz miejscowej ludności, z wyłączeniem jednostek realizujących plany zimowego utrzymania dróg,

d) wyznaczą strzeżone miejsca postoju (parkingi) dla pojazdów samochodowych usuwanych z zatorów.

§ 3. 1. Wojewodowie wyznaczą w każdym województwie niezbędne ilości pojazdów samochodowych średniego i ciężkiego typu (w tym dla zarządów dróg publicznych od 27 do 37 pojazdów) oraz niezbędną liczbę pojazdów typu lekkiego. Wyznaczone pojazdy, przydatne do robót zimowych pod względem technicznym i konstrukcyjnym, powinny być przekazane corocznie na okres od dnia 15 grudnia do dnia 15 marca do dyspozycji zarządów dróg publicznych i przedsiębiorstw (zakładów) użyteczności publicznej prowadzących roboty zimowe. Zobowiązania poszczególnych resortów do świadczeń w ramach robót zimowych powinny być ustalone proporcjonalnie do liczby pojazdów i sprzętu znajdującego się na terenie województwa.

2. Minister Komunikacji oraz wojewodowie — każdy w swoim zakresie działania — zapewnią właściwe wykorzystanie pojazdów, o których mowa w ust. 1, w okresach, w których nie będzie zachodziła potrzeba ich użycia do robót zimowych, uwzględniając w pierwszej kolejności zadania przewozowe i produkcyjne macierzystych zakładów.

§ 4. 1. Przepisy § 2 ust. 2 pkt 2 lit. a) i § 3 nie dotyczą:

1) pojazdów samochodowych i sprzętu:

- a) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych,
- b) jednostek organizacyjnych więziennictwa oraz zakładów dla nieletnich podległych Ministrowi Sprawiedliwości,

c) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Łączności,

2) specjalistycznych pojazdów i sprzętu, jak cysterny, chłodnie, pojazdy pogotowia technicznego, pojazdy transportu mleczarskiego, samochody dostawcze itp.

§ 5. 1. Państwowe jednostki organizacyjne, wyznaczone do świadczeń w ramach robót zimowych, są obowiązane:

- 1) podstawić zarządom dróg i przedsiębiorstwom (zakładom) użyteczności publicznej prowadzącym roboty zimowe, bezpośrednio po otrzymaniu nakazów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 2 lit. a), sprawne technicznie pojazdy samochodowe w celu przystosowania ich do robót zimowych; koszty przystosowania ponoszą zarządy dróg publicznych i przedsiębiorstwa (zakłady) użyteczności publicznej prowadzące roboty zimowe,
- 2) dostarczać zarządom dróg wyznaczone pojazdy niezwłocznie po otrzymaniu wezwania również w okresie przed dniem 15 grudnia i po dniu 15 marca, jeżeli zgodnie z § 3 ust. 2 pojazdy zostały czasowo zwrócone macierzystym zakładom,
- 3) podstawić dyrekcjom rejonowym kolei państwowych i dyrekcjom portów lotniczych, niezwłocznie na każde ich zapotrzebowanie, w ustalonej ilości sprawny technicznie sprzęt ogólnobudowlany i pojazdy samochodowe,
- 4) zaopatrzyć swoich pracowników obsługujących pojazdy samochodowe i sprzęt w zimową odzież ochronną według obowiązujących norm,
- 5) dowozić własnymi środkami lokomocji wyznaczonych pracowników do miejsc robót zimowych.

2. Minister Gospodarki Materiałowej na wniosek Ministra Komunikacji, w odniesieniu do jednostek organizacyjnych dróg publicznych i kolei państwowych, oraz na wniosek wojewodów, w odniesieniu do przedsiębiorstw (zakładów) użyteczności publicznej, zapewni dodatkowe przydziały silnikowych paliw płynnych dla jednostek prowadzących roboty zimowe.

3. Minister Komunikacji oraz wojewodowie zapewnią, każdy w swoim zakresie działania, pobór paliwa dla pojazdów wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 2 i 3 z własnych stacji garażowych po cenach zakupu lub scedują odpowiedni przydział paliw.

4. Minister Spraw Wewnętrznych zapewni współdziałanie Milicji Obywatelskiej z zarządami dróg i przedsiębiorstwami (zakładami) użyteczności publicznej prowadzącymi roboty zimowe przy kierowaniu ruchem w okresie zimowym, a szczególnie w czasie intensywnych opadów i zamieci śnieżnych.

5. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej zapewni niezbędne informacje o sytuacji meteorologicznej.

§ 6. 1. Koordynację współdziałania państwowych jednostek organizacyjnych z dyrekcjami rejonowymi kolei państwowych, dyrekcjami okręgowymi dróg publicznych oraz zarządami portów lotniczych i przedsiębiorstwami (zakładami) użyteczności publicznej przy robotach zimowych sprawują wojewodowie, którzy przez powołane wojewódzkie komitety koordynacyjne, złożone z przedstawicieli urzędów wojewódzkich, wojewódzkich sztabów wojskowych, zarządów kolei i dróg oraz portów lotniczych i innych zainteresowanych jednostek organizacyjnych, analizują przebieg robót zimowych, stopień zagrożenia pracy transportu oraz zakres niezbędnej dodatkowej pomocy dla zarządów kolei, dróg i portów lotniczych oraz

przedsiębiorstw (zakładów) użyteczności publicznej prowadzących roboty zimowe, zapewniając bezwzględne pierwszeństwo drogom pierwszej kolejności zimowego utrzymania oraz szlakom kolejowym o podstawowym znaczeniu.

2. Koordynację wykorzystania sprzętu i pojazdów samochodowych przeznaczonych do robót zimowych na obszarze okręgu dróg publicznych sprawuje naczelny dyrektor tego okręgu.

§ 7. 1. Minister Obrony Narodowej zapewni pomoc wojska w zwalczaniu skutków ostrych ataków zimy.

2. Użycie sił i środków wojskowych w sytuacjach, o których mowa w ust. 1, może nastąpić na liniach kolejowych, drogach i lotniskach o istotnym znaczeniu dla gospodarki narodowej na podstawie decyzji dowódcy okręgu wojskowego, podjętej na wniosek właściwego naczelnego dyrektora okręgu kolei państwowych, naczelnego dyrektora okręgu dróg publicznych lub dyrektora Centralnego Zarządu Lotnictwa Cywilnego. Minister Obrony Narodowej określi szczegółowe zasady oraz tryb użycia wojska do akcji odśnieżania.

§ 8. 1. Za używanie pojazdów i sprzętu państwowych jednostek organizacyjnych przy robotach zimowych przysługuje wynagrodzenie:

- 1) za używanie pojazdów samochodowych — według stawek obowiązującej taryfy towarowej transportu samochodowego i spedycji, bez stosowania dodatków za utrudnienia wynikające ze stanu drogi oraz warunków zimowych,
- 2) za używanie maszyn budowlanych (ciągniki gąsienicowe, równiarki, spycharki, dźwigi samochodowe) — według stawek przewidzianych w cenniku pracy sprzętu budowlanego,
- 3) za używanie sprzętu rolniczego — według stawek stosowanych w resorcie rolnictwa i gospodarki żywnościowej.

2. Za pomoc wojska w sytuacjach, o których mowa w § 7 ust. 1, jednostkom wojskowym przysługują należności pieniężne przewidziane w wydanych przez Ministra Obrony Narodowej przepisach o wykonywaniu zadań szkoleniowo-produkcyjnych na rzecz gospodarki narodowej oraz zwrot zużytego w akcji paliwa płynnego.

§ 9. 1. Pracownicy skierowani do robót zimowych otrzymują:

- 1) wynagrodzenie przysługujące im w zakładzie macierzystym w pełnych składnikach płac,
- 2) diety i zwrot kosztów podróży służbowych według ogólnie obowiązujących zasad.

2. Pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (PKP), zgrupowani i zakwaterowani na dużych węzłach i stacjach kolejowych o szczególnym znaczeniu dla PKP, oraz pracownicy drogowi skierowani do akcji odśnieżnej poza granice macierzystego okręgu dróg publicznych otrzymują dodatek za pracę w trudnych warunkach w wysokości 3,50 zł za każdą godzinę pracy przy odśnieżaniu i usuwaniu skutków gołoledzi, z tym że w szczególnie uzasadnionych wypadkach dodatek ten może być powiększony o 100%. Minister Komunikacji ustali szczegółowe zasady przyznawania dodatków.

3. Kierowcom pojazdów samochodowych i maszynom sprzętu oraz ich pomocnikom przysługuje za obsługę specjalnych urządzeń odśnieżających dodatek specjalny w wysokości 5,00 zł za 1 godzinę pracy, niezależnie od dodatku określonego w ust. 2.

4. Należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 i 3, pokrywa macierzysty zakład pracy. Przekroczenie funduszu płac spowodowane wypłatą wynagrodzeń za pracę w godzinach nadliczbowych, nocnych, w dni wolne od pracy oraz dodatków, o których mowa w ust. 2 i 3, uznaje się za usprawiedliwione i nie powodujące sankcji przewidzianych w przepisach o kontroli funduszu płac.

5. Wydatki z tytułu diet i zwrotu kosztów podróży służbowych ponosi macierzysty zakład pracy.

§ 10. Jednostki organizacyjne, kierujące pracownikami do robót zimowych, fakturują dokonane wypłaty wynagrodzeń oraz należności, a jednostki organizacyjne kolei, dróg publicznych i lotnictwa cywilnego oraz przedsiębiorstwa (zakłady) użyteczności publicznej prowadzące roboty zimowe opłacają faktury i zaliczają wydatki jako usługi obce.

§ 11. Jeżeli udział pojazdów, sprzętu lub ludzi w robotach zimowych spowoduje pogorszenie wyników działalności macierzystych zakładów, jednostki nadrzędne są upoważnione do dokonania odpowiedniej korekty tych wyników przy obliczaniu funduszu zakładowego i premianowaniu pracowników.

§ 12. Ograniczenia ilościowe oraz limity paliwowe, przewidziane odrębnymi przepisami, nie dotyczą pojazdów samochodowych i sprzętu użytych przy robotach zimowych oraz patrolowaniu i kontroli stanu dróg.

§ 13. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym oraz Centralnemu Związkowi Kolek i Organizacji Rolniczych — Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Rolników Indywidualnych stosowanie przepisów uchwały.

§ 14. Przepisy uchwały odnoszące się do wojewodów dotyczą również prezydentów miast stopnia wojewódzkiego.

§ 15. Traci moc uchwała nr 332 Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie współdziałania państwowych jednostek gospodarczych z zarządami dróg publicznych w odśnieżaniu i zwalczaniu gołodzi na drogach państwowych i lokalnych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 51, poz. 355 i z 1971 r. Nr 52, poz. 334).

§ 16. Uchwała wychodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

256

UCHWAŁA Nr 229 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 października 1981 r.

w sprawie środków aktywizacji skupu żywca rzeźnego wieprzowego i wołowego.

W celu pobudzenia produkcji i skupu żywca rzeźnego wieprzowego i wołowego na potrzeby związane z zaopatrzeniem ludności w mięso i jego przetwory Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług wprowadzi niezwłocznie na okres do dnia 31 grudnia 1981 r. sprzedaż nieżywnościowych towarów konsumpcyjnych oraz niektórych towarów niekonsumpcyjnych, objętych załącznikiem do uchwały, wyłącznie rolnikom indywidualnym dostarczającym żywiec rzeźny wieprzowy i wołowy do uspołecznionych punktów skupu.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług spowoduje przesunięcie towarów, o których mowa w ust. 1, do sklepów wytypowanych zgodnie z § 3.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy sprzedaży górnikom, objętej przepisami uchwały nr 199 Rady Ministrów z dnia 11 września 1981 r. w sprawie środków zapewniających zwiększenie wydobycia węgla kamiennego oraz innych surowców, wydobywanych w kopalniach głębinowych, oraz sprzedaży towarów dla młodych małżeństw w ramach udzielanych im kredytów.

4. Wstrzymuje się do dnia 31 stycznia 1982 r. wykonanie umów sprzedaży w trybie przedpłat na towary nieżywnościowe konsumpcyjne objęte załącznikiem do uchwały.

5. Osobom, którym w ramach przedpłat przesunięto termin realizacji na okres po dniu 31 stycznia 1982 r., w razie zmiany cen przysługuje prawo nabycia towaru po cenie obowiązującej zgodnie z pierwotnie określonym terminem odbioru.

§ 2. Ministrowie nadzorujący zakłady dostarczające towary, o których mowa w § 1 ust. 1, ustają z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług rozdzielniki dostaw tych towarów do województw na potrzeby związane ze skupem żywca rzeźnego wieprzowego i wołowego.

§ 3. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego wstrzymają niezwłocznie sprzedaż towarów, o których mowa w § 1 ust. 1, oraz wytypują na terenach miejskich i wiejskich sklepy uprawnione wyłącznie do sprzedaży tych towarów rolnikom indywidualnym w zamian za dostarczony żywiec rzeźny wieprzowy i wołowy.

§ 4. 1. Banki spółdzielcze otworzą specjalne rachunki oszczędnościowe, na których rolnicy indywidualni mogą gromadzić środki pieniężne uzyskiwane ze sprzedaży żywca rzeźnego wieprzowego i wołowego dostarczonego do punktów skupu.

2. Wkłady oszczędnościowe rolników indywidualnych na rachunkach, o których mowa w ust. 1; są oprocentowane w stosunku rocznym w wysokości:

- 1) 10% — przy pozostawieniu wkładów na rachunku do 1 roku,
- 2) 15% — przy pozostawieniu wkładów na rachunku powyżej 1 roku.

§ 5. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej ustali w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Prezesem Zarządu Banku Gospodarki Żywnościowej relacje wartości towarów w stosunku do wartości skupionego żywca rzeźnego wieprzowego i wołowego, zasady ich sprzedaży i rozliczeń.

§ 6. Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” współdziałanie w wykonaniu uchwały z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług, Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Prezesem Zarządu Banku Gospodarki Żywnościowej.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski